

PELIKÁN

2.
December
2022

Ročník 9.

„Ja však budem úfať neprestajne
a všade budem šíriť Tvoju chválu.“ Ž 71,14

ČASOPIS RÍMSKOKATOLÍCKYCH FARNOSTÍ LUČENEC

Drahí čitatelia nášho farského časopisu Pelikán!

Nachádzame sa v období roka, kedy dynamickú premennosť letných dní postupne vystriedali pokojné a čoraz viac pomalšie dni. So skorým stmievaním a nekonečnými večermi nadobúdame viac času sami pre seba, pre svojich blízkych, pre naše spoločné, ale aj individuálne plány a nádeje. Možno je to aj čas urobiť si duchovnú inventúru v našom vnútri. Obdobie svetovej pandémie v tomto roku poľavilo a je čas prehodnotiť následky tohto obdobia. Počas tohto obdobia sa ešte viac prehĺbil individualizmus, kedy naša aktivita v spoločnostiach sa minimalizovala. Napríklad aj spoločným zhromažďovaním sa v kostoloch ako jednej rodiny na Baránkovej oslave. Možno nastáva čas spýtať sa samých seba, aký mám postoj k mojej komunite, k môjmu farskému spoločenstvu, do ktorého patrí, a k mojej rodine?

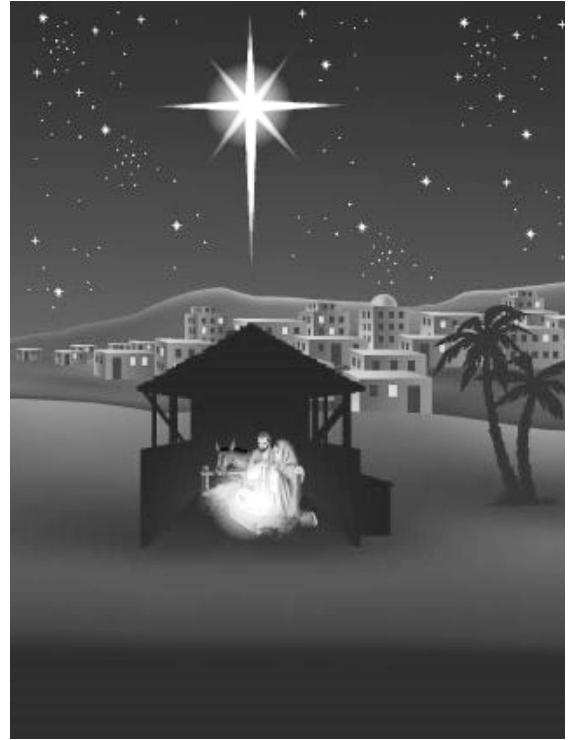
Boh nám všetkým narodením Krista vyjadruje to, že je s nami, ako ho nazýva veľký prorok Izaiáš - Emanuel. Boh nám narodením Krista vyjadruje, ako veľmi túži po priateľstve s nami, ukazuje nám svoju nekonečnú lásku, ktorá vedie do krajnosti, za hranicu života a smrti. Narodením Krista nám Boh hovorí, ako veľmi sme pre neho dôležití: Kristus, ktorý sa dnes rodí z vôle Otca preto, aby mohol z vôle človeka umrieť. Avšak nie zbytočne, ale pre každého jedného z nás, pre našu slobodu. Boh narodením Krista vytvára s nami nežné puto a pozýva nás do jeho nekonečnej lásky. Veľmi osobne a veľmi konkrétne každého jedného z nás individuálne a zároveň každého z nás ako jednu ľudskú rodinu, ako jedno spoločenstvo.

Ježišovo narodenie, jeho celý život a nakoniec jeho utrpenie a smrť má zmysel iba vďaka mne, vďaka nám ako ľudskému pokoleniu. Lebo to pre mňa sa Ježiš narodil, pre nás všetkých. Aký veľký a dôležitý rozmer je spoločenstvo.

Drahí čitatelia! Dnes sa k nám priblížilo Svetlo sveta, dnes sa nám narodil Spasiteľ, nie neosobný, nie vzdialený ale môj osobný Spasiteľ, ktorý sa dotýka môjho srdca. Žijeme v tak veľmi rozdielnej, a žiaľ, rozdelenej, individualizovanej spoločnosti, v ktorej priam chýba jednota a súdržnosť. Nech Svetlo, ktoré sa dnes rodí a teplo jeho lásky prebije naše stvrdnuté srdcia, aby sme tu boli jeden pre druhého. Nájdime si chvíľu čas pre druhých, pre našich blízkych aj vzdialených. Vytvoríme jednotu tam, kde je rozdelenie v mene Krista! V mene Krista vnesme pokoj a odpustenie tam, kde sú hádky a neodpustenia. A začneme tak vytvárať miernejší svet pokoja, jednoty, lásky a viery v nášho novonarodeného Kráľa, vládcu našich srdiec, životov a osudov celej spoločnosti.

Požehnané a milostiplné sviatky narodenia nášho Pána!

Peter Manko, kaplán

Svetoslav Veigl

Presväta noc

<i>Presväta noc, ktorej sa nevyrovná nijaká iná, lebo v nej zostúpili na Zem nebesá, Syn Boží, Kristus Pán, Pán sveta.</i>	<i>aby sme sa znovu stali Božími dieťkami. Prišiel v ožiarenej noci, aby sme nechodili vo tme. Priniesol na zem oheň, aby zapálil naše srdcia.</i>
<i>Prišiel k nám ako malé dieťa, aby nás nelakala jeho všemohúca sila. Pokorne a skromne, aby zahanbil našu pýchu. Prišiel v chudobe, aby krotil našu chamti- vosť a požívačnosť. Aby roztrhal diablove okovy smrťou na kríži za naše hriechy. Prišiel z lásky, aby nás naučil opravi- dovej láske,</i>	<i>Nevyspytateľné nebesá. Nepochopiteľná noc Božej lásky. Jej tajomné svetlo žiari už 2022 rokov. Neustále osvecuje ľudské srdcia i celú Zem, a dáva pokoj ľuďom dobrej vôle.</i>

A Pelikán című plébániai folyóiratunk kedves Olvasói!

Az évnek olyan időszakában vagyunk, amikor a dinamikus, nyári napokat fokozatosan nyugodt, s egyben az egyre lassúbb napok váltják fel. Hamarabb sötétedik és a hosszúestékmiatt egyetöbbitidőnkmaradmagunkés a szereteteink számára, valamint a közös- és az egyéni tervezésekre és reményekre.

Talán itt az ideje, hogy lelkünkben leltárt készítsünk. A világvárvány időszaka idén enyhült és itt az ideje átértékelni a korszak következményeit. Ebben az időszakban még jobban elmélyült az individualizmus, tevékenységünk a közösségekben minimalizálódott. Ilyen például a közös találkozások a templomokban, a nagy család összejövetel az égi Barány ünnepein, a szentmiséken. Talán elérkezett az idő megkérdezni magunktól, milyen a viszonyom azokhoz, akikhez tartozom, a családomhoz és a plébániai közösségemhez?

Isten Krisztus születésével azt fejezi ki, hogy velünk van, ahogy a nagy próféta Izaiás is nevezi – Emánuel. Isten Krisztus születésével továbbá azt is kifejezi, hogy mennyire vágyik a barátságunkra, határtalan szeretetét mutatja felénk, amely a végletekig, az élet és halál határáig vezet. Krisztus születésével azt üzeni nekünk, hogy nagyon fontosak vagyunk a számára: Krisztus, ma az Atya akaratából megszületik, azért, hogy majd az ember akaratából meghalasson. Azonban nem hiába, de mindenkiért külön-külön, a mi szabadságunkért. Isten Krisztus születésével gyengéd közeléssel kapcsol össze minket és meghív bennünket az Ő határtalan szeretetébe. Személyesen és nagyon konkrétan megszólít mindannyiunkat külön-külön, ugyanakkor mindenkit egy nagy család tagjaként, egy közösségként.

Jézus születésének, egész életének és végül szenvedésének és kereszthalálának értem, és az egész emberi faj miatt van értelme. Mert Jézus értem született meg és minden emberért. Milyen nagy és fontos jelentőséggel bír a közösség!

Kedves Olvasók! Ma a Világ világossága jött el közénk, ma megszületett a Megváltó, nem személytelen, nem távoli, hanem az én Megváltóm, aki megérinti a szívemet. Olyan különböző és annyira megosztott, individualizált társadalomban élünk, amelyből hiányzik az egység és az összetartás. Hagyjuk, hogy a Világosság, amely ma megszületik, szeretetének melege áttörjön megkeményedett szívünkön, hogy ott legyünk egymásnak. Találjunk időt szereteteinkre, a közeliekre és a távolabbiakra is. Jézus Krisztus nevében teremtünk egységet ott, ahol megosztottság van! Krisztus nevében hozunk békét és megbocsátást oda, ahol veszekedések és megbocsátatlanság van!

Tehát kezdjük el megteremteni a béke, az egység, a szeretet és a hit békés világát újszülött királyunkban, szívünk, életünk és az egész társadalom sorsának uralkodójában.

Áldott és kegyelemteljes karácsonyt, s a mi Urunk születése töltse el békével szívünket!

Peter Manko, kaplán

Preklad / Fordította: Kovács Csikány Andrea

Vydarená pút' do Mariazellu

Rímskokatolícka farnosť Lučenec – Mesto zorganizovala v dňoch 4.-5. júna 2022 pút' do Mariazellu v Rakúsku. Duchovným otcom púte bol dôstojný pán kaplán Ing. Mgr. Peter Manko, organizačným vedúcim PhDr. František Mihály. Púte sa okrem Lučenčanov zúčastnili aj viacerí veriaci z Filákova a okolitých obcí. Treba pripomenúť, že toto podujatie bolo už dvakrát preložené z dôvodu pandémie covid-19, pôvodný termín bol určený na jún 2020. Ako sa hovorí, do tretice všetko dobré a preto sme veľmi radi, že sa nám túto pút' podarilo na tretí pokus úspešne zrealizovať.

Trasa autobusom bola vytýčená cez Maďarsko – Budapešť, Tatabánya a Győr. Cesta prebiehala pohodlne, všade sme šli po diaľniciach. Okolo 12-ej sme dorazili do obce Fertőd, v ktorej sa nachádza veľkolepý esterházyovský barokovo-rokokový kaštieľ, pripomínajúci lesk a slávu zámkov Schönbrunn či Versailles. Jeho výstavba prebiehala v r. 1762-1790 zásluhou princa Mikuláša Esterházyho. Aj keď bola veľká časť kaštieľa v rekonštrukcii, mali sme možnosť prehliadnuť si viaceré jeho reprezentačných priestorov.

Z Fertödu sme pokračovali ďalej do pohraničného mesta Sopron, kde sme mali zabezpečené ubytovanie vo vysokoškolskom internáte Zoltána Feketeho. V podvečer sme absolvovali krátku prechádzku centrom mesta, niektorí pútnici sa zúčastnili na večernej sv. omši v Benediktínskom kostole, ľudovo nazývanom kozí kostol na Hlavnom námestí. V rámci voľného programu sa viacerí účastníci púte zatúlali do niektorej z množstva reštaurácií, kde si pochutnali na lahodnej večeri.

V nedeľu skoro ráno sme odštartovali smerom k hlavnému cieľu nášho putovania – najväčšiemu a najznámejšiemu rakúskemu pútnickému mestečku – Mariazell. Spočiatku sme napredovali po diaľnici, no za mestami Wiener Neustadt a najmä za Mürrzuslag sa hradská začína postupne kľukatíť. Do Mariazellu sme dorazili okolo 9,30 hod. a vzápätí sme sa presunuli k bazilike Panny Márie. Pred ňou na schodoch sme sa spoločne odfotili, aby sme mali na toto pútnické miesto pamiatku. Svätá omša v chráme prebiehala v nemeckom jazyku, celebroval ju superior Dr. Michael Staberl, OSB. Chrám bol plný veriacich z rôznych štátov – okrem nemčiny a slovenčiny sme tu počuli taliančinu, češtinu, no najmä maďarčinu.

Po skončení svätej omše sa naši ľudia rozutekali po celom mestečku (asi 3.600 obyvateľov) – niektorí zavítali do jaskyne sviec, ďalší k prameňu pitnej vody pri kaplnke Svätej studne, iní sa vyviezli kabínkovou lanovkou na vrch Bürgeralpe (1.254 m), odkiaľ sa im ponúkal nádherný výhľad na celé okolie. Skrátka neobišli ani milovníci suvenírov, magnetiek, medu, sviec, líkéro, sôch vyrezávaných z dreva či rôznych devocionálií. No a asi každý si po dlhom putovaní našiel útulnú reštauráciu či kaviareň, kde si mohol oddýchnuť, nasýtiť sa i uhasiť smäd.

Počas obidvoch dní nám krásne svietilo slniečko, vďaka ktorému sa nám z Mariazellského námestia otvorili nádherné výhľady na okolité vrchy či údolia. Ďakujeme Pánu Bohu i Panne Márii, že nám vyprosila príležitosť navštíviť túto nádhernú svätyňu v Mariazelli, kde sme mohli načerpať potrebné milosti do nášho každodenného života. Ďakujeme duchovnému otcovi Petrovi Mankovi za jeho duchovné sprevádzanie púte, ako aj šoférovi autobusu Júliusovi Juhászovi za bezpečnú jazdu i za to, že sme sa všetci šťastne vrátili domov. Už teraz sa tešíme na ďalšie duchovné podujatia, ktoré pre nás farnosť Lučenec – Mesto pripraví.

František Mihály

On je stále s nami

Prídu .... Na Vianoce prídu obe moje deti aj so svojim potomstvom.

A TEN deň je už tu :

V kuchyni je už pripravený sviatočne vyzdobený stôl. V strede je svieca, vedľa Sväté Písmo, tanier, poháre, imelo ... všetko

tak, ako ma to naučila moja mama. Aj jeden tanier navyše – pre neznámeho hosťa.

V kuchyni to už rozvoniavalo vianočnými vôňami. Kapustnica s hriabami, vyprášaná ryba, zemiakový šalát, štedrák – koláč, ktorý sa traduje z pokolenia na pokolenie. V obývačke je rozsvietený vianočný stromček, pod ktorým čakali darčeky. Byt rozvoniaval Vianocami a za oknami ticho poletovali vločky snehu.

Zazvonil zvonček a na prahu môjho bytu stáli všetci. Moje deti a ich deti. Radostne sme sa zvalili. A už sme boli všetci sústredení okolo vianočného stromčeka. Modlili sme sa Otče náš. Najmladší z rodiny začal rozdávať darčeky.

A Boh nás sledoval. Potom nasledovala slávnostná večera. Po nej sme sa znovu tešili z darčiekov .... ja som počula: ten najväčší dar leží pod stromčekom zavinutý do plienok. Malý Ježiško, poslal som Vám Ho, aby Vám dal ešte šancu na život vo Večnosti. Zamyslela som sa, napokon som to povedala deťom. Rozumeli, iba vnuci sa pozerali s rozžiarenými očkami na všetko vôkol.

Tepló sme sa obliekli a pobrali sme sa do kostola na Polnočnú. Tam nás čakali dva vysoké svietiace stromčeky. Spievali sme Tichú noc a radovali sme sa s ostatnými.

Áno, Otče, ten najväčší dar prichádza od Teba – a ja v pokore ĎAKUJEM.

Sláva Bohu na výsostiach a pokoj ľuďom dobrej vôle.

Zaspávali sme s úsmevom a vďakou ...

Mária Mistríková – Vasileva

Vianoce ako memento vďačnosti

Vianoce sú sviatky, na ktoré sa azda všetci najviac tešíme. Majú svoje čaro pre malých i veľkých. Prinášajú nám akési slávnostné tajuplné ovzdušie: stromček, jasličky, sviečky, darčeky, hračky, pozdravné karty, rodinné návštevy, koledy, spoločnú večeru v rodinnom kruhu, jasličkové pobožnosti, rozprávky... Všetko by to bolo ale prázdne bez vnútorného obsahu – Ježiša Krista.

Pri tom všetkom Vianoce v nás obnovujú určité vzrušenie a dojem čohosi zázračne krásneho, dobrého a veľkého. Každý z nás objaví v sebe dobrotu, cíti sa akoby povinný prejaviť dobro voči iným. Zvlášť túto milotu vyjadrujeme prianím, či vinšom. Vo svojej najhlbšej podstate, každé prianie je požehnaním toho druhého. Latinské slovo benedictio, znamená dobrorečenie, dobre hovoriť o druhom, dobre priať tomu druhému. Keď hovorím dobre o svojom blížnom, keď mu prajem, tak na neho zvolávam Božie požehnanie. Zvlášť v kontexte vianočných sviatkov si uvedomujeme, kto je zdrojom požehnania, keď sa všemocný, majestátny Boh znížil k nám a „obrátil k nám svoju tvár a daroval nám pokoj“ (Nm 6,26).

„Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle.“ Toto je tajomný vzorec ľudských dejín, ktorý buď platí vcelku alebo neplatí vôbec. Človek si musí uvedomiť, kto je pôvodcom všetkých dobier, aby mohol žiť v pokoji a prosperite. Vďačnosť otvára naše srdcia pre prijatie ďalších darov. Arcibiskup Fulton Sheen sa zamýšľa, že dieťa Ježiša našli dve kategórie ľudí – pastieri a mudrci – pro-

stí a učení – tí čo vedeli, že nevedia nič a tí, čo vedeli, že nevedia všetko. Ježiša nikdy nenájde človek, ktorý prečítal jednu knihu a myslí si, že čosi vie. Iba pokorní a vďační môžu nájsť Boha. Betlehenské dieťa je prameňom radosti pre celý svet, lebo je to Boží Syn, Božie Slovo, ktoré jestvuje od večnosti.

Vianoce nám znova a znova pripomínajú pokoru obdarovaného i vynaliezavosť darujúceho. Umenie prijať i darovať je krásou týchto dní. Najvýraznejším spôsobom nám to ukázal sám Boh, keď sa sklonil a ponížil. Uvedomenie si tejto skutočnosti, by nás malo viesť k hlbšej vďačnosti za všetky dary a dobrodenia, zvlášť za tie, na ktoré sme si zvykli, ako na samozrejmosť.

Vianoce nám pripomínajú fakt, že v Dieťati sa

Boh stal človekom, a preto ľudové zvyky a vinše zobrazujú tento základný horizont nášho života – vďačnosť. Zvelebovať Boha za dary dňa včerajšieho a vyprosovať požehnanie pre dni budúce. Zrejme nikdy nepochopíme plnosť tajomstva Vianoc tu na tejto zemi, ale hľadajme aspoň niečo z ich veľkej pravdy o láske, dobre, pokoji a vďačnosti.

V slovách najznámejšej vianočnej koledy: „stráži dieťaťko, nebeský Dar“, sa zrkadlí význam nielen vianočnej vďačnosti. Dar, ktorý je daný zadarmo, bez toho, aby darca čakal nejakú protihodnotu. Dar daný z lásky. Podľa slov prof. Jozefa Jaraba, keď človek vnikne do tohto tajomstva, potom si uvedomí potrebu vďačnosti a bude sa učiť umeniu vedieť prijať i dávať.

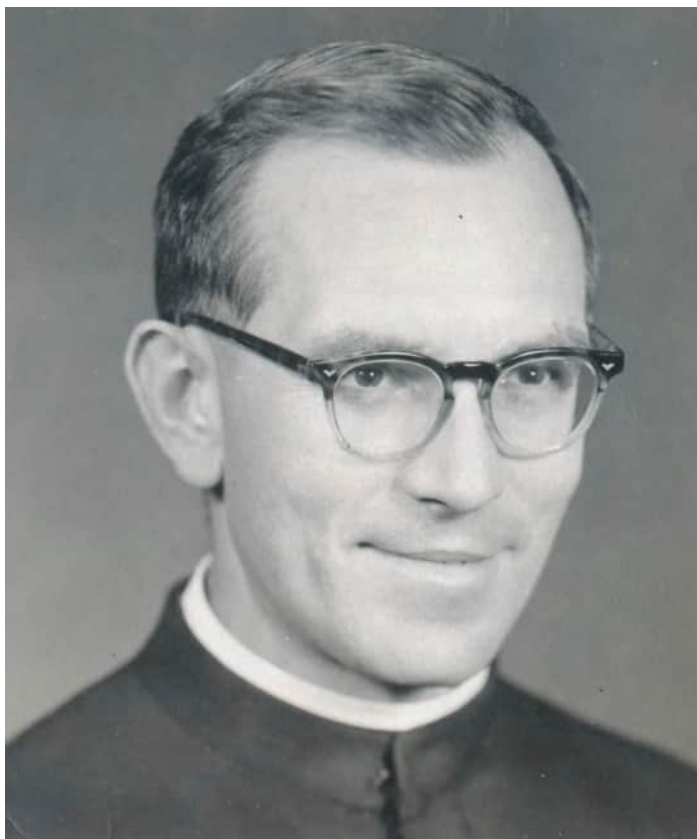
P. Dominik Pavol, CM

Významní kňazi Novohradu:

Ján Hudec, SVD

Rímskokatolícky kňaz, misionár Ján Hudec, SVD sa narodil 20. 8. 1922 v obci Chlebnice, okres Dolný Kubín. Pochádzal z rodiny Tomáša Hudeca a Márie, rodenej Ďuroňovej, mal piatich súrodencov. Do Misijného domu Spoločnosti Božieho Slova vstúpil v r. 1936 vo Vidinej pri Lučenci. Nadväzne študoval na gymnáziu v Nitre, kde v r. 1944 úspešne zmaturoval. V r. 1944-46 študoval filozofiu vo Vidinej a v Nitre. V r. 1946 začal študovať teológiu v Ríme, kde ho 25. 3. 1950 vysvätili za kňaza v Lateránskej bazilike. V Ríme mal aj svoju prvú svätú omšu.

Bol určený za misijného kňaza v Indii, a preto ho poslali na štúdium angličtiny do Anglicka, kde popri štúdiu jazyka účinkoval aj v pastorácii. Koncom r. 1951 sa dozvedel, že nedostal vízum do Indie a tak mu za nové miesto pôsobenia určili ostrov Flores v Indonézii. 3. 9. 1952 sa dostal na miesto svojho určenia v misii Riung-Badjava. Pomerne rýchlo si osvojil tamojších domorodcov a už v júli 1959 prevzal svoju misijnú farnosť vo Warukii. Tam pôsobil až do r. 1975, pretože to bola hornatá krajina bez ciest a nikto tam nechcel ísť pracovať. Do osád domorodcov sa dalo dostať len na koňoch alebo pešo.

Pri stavaní kostola musel chodiť nakupovať veci do prístavného mesta Ruteng. V tomto meste sa stretával aj s poľskými misionármi na duchovných cvičeniach. V r. 1975 ho preložili do misijnej farnosti Wangka a vymenovali ho za predstaveného tamojšieho dištriktu. Niekoľkokrát bol postihnutý maláriou a preto zo zdravotných dôvodov odišiel v r. 1978 pracovať do farnosti Laja. Postavil tam nový kostol a obnovil faru, ktorá bola zničená zemetrasením v r. 1992. Na dovolenku do svojej rodnej farnosti v Chlebniciach sa mu podarilo prísť len dvakrát – v r. 1968 a 1981.

Svoj ťažký misionársky život ukončil Ján Hudec 15. 2. 1995 v nemocnici v Bajawe. Pochovali ho v blízkosti kostola, ktorý sám postavil. Vo svojej misijnej činnosti sa venoval najmä deťom, školám a mládeži. Tento materiál som spracoval podľa Lexikónu katolíckych kňazských osobností Slovenska, Bratislava, Lúč 2000, s. 535-536.

František Mihály

Krátka spomienka na kardinála Jozefa Tomka

Jozef Tomko bol najvyššie postaveným cirkevným hierarchom v dejinách slovenského katolicizmu. Bol to prvý kuriálny kardinál v histórii Slovenska. Muž, ktorý verne vykonával náročnú službu s nepísaným titulom „červený pápež“, bol prefektom Kongregácie pre evanjelizáciu národov, čo znamená, že mu podliehali celosvetové misie. Každý kardinál má taktiež pridelený vlastný rímsky kostol. Ten, kde pápež slúži liturgiu Popolcovej stredy, je zasvätený svätej Sabíne. A keďže práve kardinál Tomko mal na starosti San Sabinu, tak to bol on, kto svätému otcovi Františkovi a aj jeho predchodcom sypal popol na hlavu na znak pokánia počas Popolcovej stredy.

Jozef Tomko sa narodil 11. marca 1924 v obci Udavské pri Humennom. Keď ho ako seminaristu roku 1943 biskup Jozef Čársky poslal študovať do Ríma, mladý Jozef ešte netušil, že večné mesto sa mu stane druhým domovom, lebo v roku 1949, keď bol vysvätený na kňaza, už vo vlasti prevládali hrozby zatvorenia do väzenia cez vykonštruované procesy vtedajšou slovenskou komunistickou mocou.

Jozef Tomko ako kňaz nezaháľal. Profesionálne sa venoval sociológii či právu, v roku 1955 začal prednášať na Univerzite Pro Deo v Ríme a už v roku 1958 od pápeža Jána XXIII. dostal titul pápežského komorníka. V roku 1959 sa zasadil o vybudovanie Slovenského ústavu svätých Cyrila a Metoda v Ríme, ktorý sa stal slovenským srdcom a centrom pre zahraničných Slovákov a exilovým majákom.

V roku 1962 sa stal poradcom na Druhom vatikánskom koncile pre vieroučné otázky, zároveň cestoval na ekumenické stretnutia po celom svete a usiloval sa o čulý dialóg medzi konfesiami.

Po vysvätení za biskupa si zvolil za biskupský znak cyrilo-metodský dvojkríž s trojvrším a za heslo „Ut Ecclesia aedificetur“, čiže „Aby sa Cirkev rozmáhala“. Ani neskôr, už ako kardinál, nezabúdala na Slovensko. Okrem sprevádzania pápeža Jána Pavla II. počas jeho troch ciest (1990, 1995, 2003), napr. aj v septembri 2005 predsedal 3. slovenskému eucharistickému kongresu v Bratislave alebo na pôde svojej materskej diecézy odslúžil ďakovnú svätú omšu za dar 95 rokov života 16. marca 2019 v Dóme svätej Alžbety v Košiciach.

Ôsmeho augusta 2022 Slovenskom prebehla smutná správa. Vo veku 98 rokov a 73 rokov kňazstva zomrel v Ríme kardinál Jozef Tomko. Najstarší kardinál, ktorý ďaleko presiahol hranice rodnej krajiny, patrila medzi najväčšie osobnosti katolicizmu v druhej polovici 20. storočia. S veľkými duchovnými poctami a sústrastnými prejavmi síce odišiel, ale v srdci veriacich a modlitbách zostal.

Spracoval Milan Grossmann, CM podľa Extraplus (september 2022)

Rastislav Polák: „Pozícia generálneho vikára je službou pre diecézu“

Rímskokatolícky kňaz Mons. ThDr. PaedDr. Rastislav Polák, PhD., dekan, generálny vikár, sa narodil 23. 5. 1975 v Prešove. Základné vzdelanie získal v rodnom meste, maturoval v r. 1993 na Strednej poľnohospodárskej škole v Sabinove. V období rokov 1993-99 študoval v kňazskom seminári na Spišskej Kapitule. Za kňaza bol vysvätený 19. 6. 1999 v biskupskej katedrále Nanebovzatia Panny Márie v Rožňave, jeho svätiteľom bol vtedajší rožňavský biskup Mons. Eduard Kojnok.

Jeho pôsobiská vo farnostiach sú nasledovné: Krompachy – kaplán (1999), Žakarovce – administrátor, člen Sekcie pre mládež za rožňavskú diecézu, Rada pre rodinu a mládež KBS (2001), Gelnica – excurrendo, člen celoslovenskej Hudobnej sekcie liturgickej komisie KBS (2002), Rožňava – administrátor (2004), Rožňava – dekan Rožňavského dekanátu (2006), Rožňava – farár (2008), Rožňava – riaditeľ Diecézneho školského úradu (DŠÚ), zástupca rožňavskej diecézy v komisii pre Katechizáciu a školstvo KBS, člen Presbyterskej rady (2009), Rožňava – člen Diecéznej liturgickej komisie (2011), Lučenec – administrátor (2013), Jesenské – administrátor (2014), Rimavská Sobota – farár (2015), Rimavská Sobota – dekan Malohontského dekanátu (2016), Rožňava – člen Kontrolnej komisie Diecéznej charity (2017), člen Presbyterskej rady (2020), biskupský vikár pre Rómov (2021), generálny vikár Rožňavskej diecézy (2022). T. č. žije a pôsobí v Rimavskej Sobote.

Vysokodostojný pán generálny vikár, vráťme sa úvodom nášho rozhovoru do vášho rodného mesta Prešov, kde ste začínali spoznávať svet ...

Pochádzam z jednoduchej robotníckej, veriacej rodiny. Moji rodičia, chvála Bohu, ešte žijú v rodinnom dome spolu s rodinou mojej sestry. Prvú etapu môjho života, ak to môžem takto oddeliť, som až do skončenia ZŠ prežil v Prešove v paneláku na Sídlišku III. Boli to krásne roky, ktoré sme ako deti strávili vždy vonku pred bytovkou a v jej neďalekom okolí, keďže v tej dobe bolo ešte veľa voľnej zelenej plochy, neďaleké mŕtve rameno, či rovné a dlhé chodníky na bicyklovanie a taktiež z časti poľný a z časti asfaltovaný chodník okolo rieky Torysy. Keď si spomeniem na svoje detské časy a porovnam si dnešné sídliská v každom meste, v ktorom som ako farár pôsobil – Rožňava, Lučenec, Rimavská Sobota – vtedy sídliská boli plné detského džavotu, krikú, smiechu, hromady bicyklov, detských švihadiel, lôpt, jamiiek na hranie s hlinenými guľkami, dúhovkami či céčkami. K večeru sa už len ozývali mamy svojím zvolávaním nás detí domov. Dnes, keď sa idem večer prejsť modliac sa sv. ruženec alebo idem na návštevu a to je jedno v ktorom čase, sídliská sú prázdne, bez detí a skôr ako dieťa stretnete staršiu dámu venčiť psa. Druhá etapa môjho života sa spája s presťahovaním sa do rodinného domu, v ktorom rodičia dodnes žijú. Je to mestská časť Prešova – Nižná Šebastová, ktorá je však samostatnou farnosťou v rámci cirkevného delenia. Tam som začal ministrovať a neskôr hrať na organe, keďže som absolvoval I. stupeň akordeónu na Základnej umeleckej škole a k hudbe som mal veľmi blízko.

V ktorom životnom okamihu ste sa rozhodli, že sa stanete kňazom?

Bolo to počas strednej školy v Sabinove, už v druhom ročníku som o tom začal intenzívne rozmýšľať. Jeden mesiac som chcel byť kňazom a druhý som si povedal, že stačí keď budem v Cirkvi slúžiť ako organista, keďže už vtedy som hrával pri sv. omšiach. V treťom ročníku niekedy po Vianociach som

už bol za našim pánom farárom a oznámil som mu, že som sa rozhodol vstúpiť do kňazského seminára a začať formáciu. Možno práve služba ministranta, neskôr kantora – organistu a teda aj blízkosť pri kňazovi ma podnietili a vzbudili záujem o toto povolanie.

Mohli by sme si teraz priblížiť vaše vysokoškolské štúdiá?

Boli to krásne roky, ktoré som prežil v kňazskom seminári na Spišskej Kapitule. Dodnes z nich žijem, a nielen zo spomienok, ale aj z kňazských priateľstiev, ktoré s niektorými bratmi dodnes udržiavame. Mňa osobne zaujímali skoro všetky predmety, ale určite ma bavila skôr teológia ako filozofia, ktorá bola neodmysliteľnou súčasťou prvých troch rokov 6-ročného štúdia. Rád som mal predmety ako morálka, pastorálka, liturgia či liturgický spev. Počas štúdií k nám do seminára prichádzali rôzni cirkevní hodnostári zo Slovenska i zo zahraničia. Tým najvzácnejším bol určite teraz už sv. pápež Ján Pavol II., s ktorým sme mali aj keď len krátke, no veľmi pre mňa osobne stretnutie, keď počas svojej druhej návštevy Slovenska po Košiciach navštívil aj Levoču a v rámci presunu sme sa s ním stretli aj my na Spišskej Kapitule, kde nocoval.

Vaším prvým kaplánskym miestom sa stali Krompachy. Ako sa vám tam začínalo?

V Krompachoch som ako kaplán pôsobil 2 roky. Boli to moje veľmi pekné roky začiatku kňazskej služby. Práca s deťmi, mládežou, výlety, krásne

zážitky, vtedy som začal učiť deti aj v susedných farnostiach, hrať na organe, vyučovať náboženstvo. Bol som mladý, vládal som, nebol pre mňa problém byť aktívny. Rád spomínam na tieto kaplánske časy.

V r. 2009 ste sa stali riaditeľom Diecézneho školského úradu v Rožňave, čím ste sa dostali do priameho kontaktu aj s cirkevnými školami v Lučenci ...

Riaditeľ Diecézneho školského úradu zastupuje zriaďovateľa, teda biskupstvo Rožňava. Preto v rôznych záležitostiach, v ktorých zriaďovateľ vstupuje do chodu školy, som spolupracoval s vedením každej školy v diecéze, aj tej v Lučenci. Keď som sa stal farárom v Lučenci, už som nebol riaditeľom DŠÚ, ale som učil náboženskú výchovu a vtedy to bol už osobný kontakt s deťmi aj učiteľmi, pre ktorých som sa stal kolegom a pre vedenie školy zamestnancom. Bola to nová, ale krajšia pozícia, lebo som bol súčasťou tej veľkej krásnej školskej rodiny.

V tomto roku vás otec biskup Stanislav Stolárik vymenoval za generálneho vikára rožňavskej diecézy. Dotknime sa, prosím hlavne náplne vášho pôsobenia na tomto poste.

Pozícia generálneho vikára je službou pre diecézu a prejavom dôvery diecézneho biskupa voči mojej osobe. Prejavil mi ju tým, že mi ponúkol byť súčasťou Teamu, vedenia našej diecézy a tým aj prevzatia zodpovednosti, ktorá mi prináleží v rámci mojej služby a postavenia. V prvom rade som najbližším spolupracovníkom otca biskupa, ktorý vedie našu diecézu a pomáham mu v tom, čím ma poverí. Mojou úlohou v rámci mojich kompetencií je práca a starostlivosť o kňazov, ale aj riešenie rôznych podnetov z diecézy, ktoré na biskupský úrad prichádzajú a treba ich riešiť. Sú to aj rôzne aktivity v diecéze, kde otec biskup nemôže ísť osobne z rôznych dôvodov, preto pošle svojho vikára, kde ho zastupujem.

Novokňazi na Rúbanisku

V nedeľu 17. júla 2022 prežívali veriaci Farnosti Krista Kráľa v Lučenci na Rúbanisku nevšednú radosť, lebo ich svojou návštevou poctili dvaja novokňazi Misijnej spoločnosti P. Peter Majerčík, CM a P. Patrik Boržecký, CM. Mladí kňazi neboli farníkom neznámi, lebo našu farnosť už navštívili viackrát počas svojich bohosloveckých štúdií. Teraz sa prišli osobne poďakovať za modlitby a duchovnú podporu, ktorou ich sprevádzali naši veriaci.

Slávnostná svätá omša sa začala o 9:30 h. Hlavným celebrantom bol P. Peter a kázal P. Patrik. V úvode ich privítal P. Dominik Pavol, CM a pripomenul, že ich nevíta ako hostí, ale ako vzácných priateľov. P. Patrik v homílii všetkých povzbudil, aby sa nebáli vydávať svedectvo o Kristovi a zostali verní Cirkvi. V závere svätej omše novokňazom poďakovali domáci farníci a uistili ich aj o ďalšom duchovnom sporení a modlitbách. Nakoniec prišiel očakávaný moment udelenia novokňazského požehnania, ku ktorému sa viaže aj milosť plnomocných odpustkov. Veriaci to prežívali s vnútornou radosťou a nadšením.

Po skončení liturgického slávenia sa všetci presunuli do priestorov fary, kde slávnosť pokračovala neformálnym stretnutím s malým agapé. Pri káve a dobrotách od našich šikovných farníčok sa všetci mohli vzájomne povzbudiť a pookriať. Toto nedeľné predpoludnie bolo vyjadrením vďaky Pánu Bohu

za dar kňazských povolání s prosbou o nových robotníkov do Pánovej vinice i z našej farnosti.

P. Peter Majerčík, CM pochádza z obce Teplička nad Váhom. Formáciu v Misijnej spoločnosti začal v roku 2013. Vysokoškolské teologické štúdiá absolvoval na Rímskokatolíckej cyrilometodskej bohosloveckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. Noviciát mal v Krakove v Poľsku, kde neskôr bol aj na štúdiách v rámci zahraničnej stáže Erasmus. Po kňazskej vysviacke v Kostole sv. Vincenta de Paul v Bratislave 18. júna 2022 bol menovaný za kaplána do Farnosti Bratislava – Prievoz. Okrem iných pastoračných povinností má na starosti aj duchovnú správu Spojenej školy sv. Vincenta de Paul v Bratislave.

P. Patrik Boržecký, CM pochádza z obce Šuňava. Formáciu v Misijnej spoločnosti začal v roku 2012. Vysokoškolské teologické štúdiá absolvoval na Rímskokatolíckej cyrilometodskej bohosloveckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. Noviciát mal v Krakove. V rámci pastoračného ročníka bol na štúdiách v meste Zaragoza v Španielsku. Po kňazskej vysviacke v Kostole sv. Vincenta de Paul v Bratislave 18. júna 2022 bol menovaný za kaplána do Komunity Misijnej spoločnosti v Banskej Bystrici. Aktívne pôsobí v animátorskej formácii Združenia mariánskej mládeže.

P. Dominik Pavol, CM

Modlitba za zachovanie Božieho plánu s manželstvom a rodinou

Všemohúci Bože, ty si stvoril všetko z ničoho a celému stvorenstvu si dal svoj poriadok.

Ty si stvoril človeka na svoj obraz.

Stvoril si ho ako muža a ženu, aby obidvaja v celoživotnej jednote tela a srdca plnili svoje poslanie, a tak verne zobrazovali tvoju lásku.

Ty si v manželskom zväzku muža a ženy naznačil nesmiernu lásku a milosť Kristovu.

S otcovskou láskou chráň dielo, ktoré má v tebe počiatok.

Nech dobro triumfuje nad ľudskou bezmocnosťou a nad nebezpečenstvami súčasnej civilizácie, ktorá neraz odmieta chrániť a podporovať dôstojnosť manželstva a rodiny. Skrze Krista, nášho Pána.

Amen.

Slovenská púť do Szentkútu pri príležitosti sviatku Sedembolestnej Panny Márie

Všetci mariánski ctelia boli v sobotu 17. septembra 2022 pozvaní na púť Slovákov do maďarského pútnického miesta Szentkút. Z farnosti Lučenec – Mesto išli veriaci autobusom s otcom Slavomírom Markom. Za príjemného počasia sme púť začali požehnaním na cestu a následne sme sa modlili ruženec. Modlili sme sa desiatky striedavo v slovenskom a maďarskom jazyku.

Po príchode do Szentkútu sme kráčali za krížom (niesol ho Šani Tóth) a spevom sme vyjadrovali našu lásku k patrónke Slovenska, Sedembolestnej Panne Márii. Privítal nás rektor sanktuária, priblížil nám históriu tohto posvätného miesta a vyjadril radosť z toho, že sme si prišli uctiť Sedembolestnú Pannu Máriu práve na toto miesto. Prvú zastávku sme mali v bazilike Nanebovzatia

Panny Márie. Modlitbou sme si uctili relikvie a niektorí z nás tu zotrvali v krátkej adorácii pred bohostánkom v kaplnke.

Pontifikálna svätá omša začala o 11-ej hodine. Pri poľnom oltári ju celeburoval spišský diecézny administrátor Mons. Ján

Kuboš. Spolu s ním koncebroval generálny vikár rožňavskej diecézy Mons. Rastislav Polák a asi 20 kňazov z rôznych farností Slovenska. Po sv. omši nasledovali podpisy listín, obnovená dohoda medzi pútnickým miestom Szentkút a biskupstvom

Spišské Podhradie ako správcom pútnického miesta Levoča. Rektor sanktuária P. Lórant András Orosz vyjadril radosť nad tým, že Slováci putujú do Szentkútu a pevne verí, že to tak bude aj v budúcnosti.

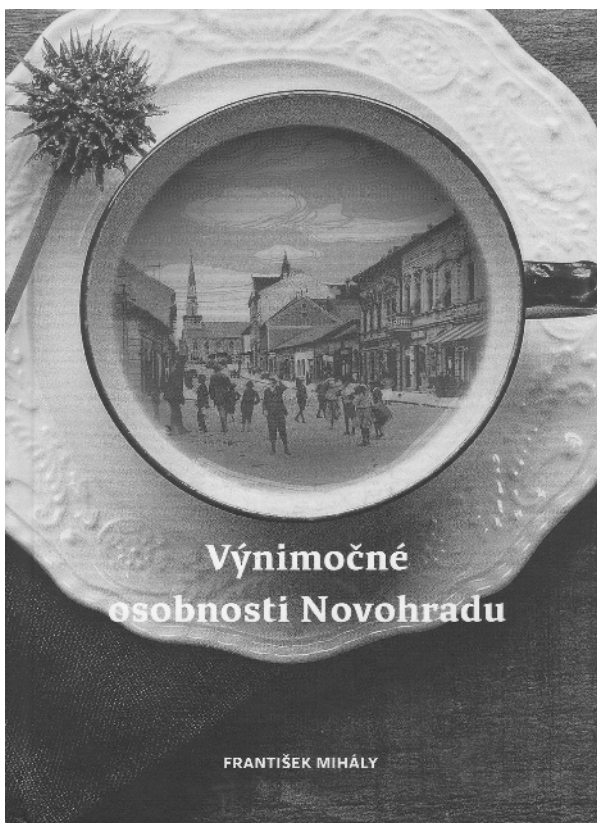
Po sv. omši nasledovala eucharistická procesia. Po obede sme mali Loretánske litánie, požehnanie devocionálií, ako i požehnanie pútnikov eucharistiou. Odchádzali sme naplnení pokojom a radosťou. Po celý čas sme vnímali blízkosť Panny Márie, ako starostlivej Matky. Ani sa nám nechcelo odtiaľ odísť.

Vďaka Ti Mamička za Tvoju ochranu! Vďaka Ti, že si bola ochotná prijať bolesti, aby sme my mohli byť s Tvojím Synom, našim Pánom Ježišom! Amen!

Oľga Ružičková

František Mihály vydal novú knihu Výnimočné osobnosti Novohradu

Koncom augusta 2022 sa v Knižnej sále Divadla B. S. Timravy v Lučenci uskutočnila malá slávnosť – uvedenie novej knihy šéfredaktora nášho farského časopisu Františka Mihály s názvom Výnimočné osobnosti Novohradu.

Na akcii sa zúčastnilo vyše 40 záujemcov, jeho priebeh hudobným programom spestrili manželia Janka a Richard Balogovci. Na začiatku autor publikácie oboznámil prítomných s históriou vzniku knihy, s dĺžkou jej prípravy, či s rozdelením osobností do jednotlivých kapitol. Prítomným sa následne prihovorela primátorka mesta PhDr. Alexandra Pivková, ktorá uviedla knihu „do života“. Nasledovala diskusia k novej knihe, kedy sa účastníci pýtali autora, čo ich zaujímalo. Na podujatí sa nová kniha aj predávala, takže záujemcovia si ju hneď mohli aj zakúpiť. Vyvrcholením akcie bola autogramiáda, v rámci ktorej autor prítomným svoju novú knihu podpisoval.

Som presvedčený, že nová kniha Františka Mihály obohatí lučenskú regionálnu literatúru. Teší ma, že autor v publikácii venoval osobitnú kapitolu aj kňazom Novohradu, so životopismi ktorých sa v poslednom období možno stretnúť len zriedkavo. Chcem sa preto poďakovať autorovi za jeho úsilie a snahu pri vydaní tejto knihy.

Keď si v tejto knihe vďaka autorovi spomíname na osobnosti minulosti, ale samozrejme aj na každého, koho Pán života už povolal k sebe do večnosti, nechceme zabúdať na modlitbu za nich a za spásu ich nesmrteľných duší. A tak na záver pripájam modlitbu za všetky osobnosti Novohradu spomenuté v tejto knihe: Odpláť Pane životom večným všetkým tým, ktorí nám dobre robia pre tvoje meno. Odpočinutie večné daj im Pane a svetlo večné nech im svieti, nech odpočívajú v pokoji. Amen.

Slavomír Marko

CELOSLOVENSKÉ VEČERADLO MARIÁNSKEHO KŇAZSKÉHO HNUTIA V LUČENCI

V sobotu 24. septembra 2022 sa v našej farnosti Lučenec – mesto v kostole Navštívenia Panny Márie konalo Celoslovenské večeradlo Mariánskeho kňazského hnutia (MKH). Zo strany veriacich bol veľký záujem. Prišli sem pútnici – ctitelia Panny Márie, ktorí prijali JEJ pozvanie z viacerých diecéz a farností. O 9,00 hod. bol slávnostný vstup do chrámu za sprievodu krásnej organovej hudby a spevu piesne „Keď žiaril a rozkvital 13. máj ...“

Hneď v úvode duchovný otec farnosti vdp. Slavomír Marko privítal pútnikov, zaželel im bohaté duchovné zážitky a načerpanie množstva milostí. Večeradlo viedol vdp. Mgr. Marián Vojtko, zodpovedný za MKH na Slovensku. Program sa niesol v duchu modlitby. Radosný ruženec s rozjímaniami bol úvodnou modlitbou večeradla. Piesňou k Duchu Svätému sme si otvárali srdcia pre túto modlitbu. Modlili sa žiaci z Cirkevnej základnej školy sv. Jána Bosca v Lučenci. Posolstvo z Modrej knihy čítala Eva Stanová a rozjímania k sv. ružencu viedol pán Patrik Baňas z Bratislavy.

Po svätom ruženci nasledovala prednáška o Panne Márii, ktorú predniesol vdp. Marián Vojtko. Obsahovala hlboké myšlienky, ktorými prítomných obohatil. Zdôrazňoval potrebu modlitby vo večeradiach. Modlitba je mocnou zbraňou proti zlu. Slávnosť pokračovala svätou omšou. Eucharistická slávnosť sa začala slávnostným vstupom za znenia mariánskej piesne so sprievodom farského spevokolu. Spevy, ktoré sprevádzali liturgiu, boli krásne – všetko na Božiu slávu. Mons. Rastislav Polák, generálny vikár Rožňavskej diecézy za asistencie všetkých prítomných duchovných otcov slávil svätú omšu.

Po svätej omši cez obedňajšiu prestávku sa pútnici občerstvili pripraveným pohostením. Povymieňali si skúsenosti a svedectvá medzi sebou a jednotlivými spoločenstvami z konania večeradiel. O 14,30 hod. sa pútnici opäť zišli do kostola na modlitbu bolestného ruženca, pred ktorým zaznela pieseň „Matka plače, ruky spína ...“ Vyzývaním Ducha Svätého sa pokračovalo rozjímaním o bolestnom ruženci. Modlili sa veriaci z našej farnosti Lučenec. Posledný desiatok bol prednesený v maďarskom jazyku. Ruženec viedol a nad desiatkami rozjímal vdp. Dušan Mončok.

O 15,00 hod. sme zotrvali v modlitbách hlboké dôvery v Božie milosrdenstvo s duchovným otcom ThLic. Petrom Petrekom z Lúčok. Korunku Božieho milosrdenstva sa pomodlili veriaci našej farnosti, so záverečným spevom piesne „Mária Matka bolestná ...“ Nasledovala prednáška pani Alžbety Vojtkovej z Bratislavy. Témou prednášky boli myšlienky z Modrej knihy. Cez Don Gobioho si Panna Mária vytvára svoje vojsko v MKH, ktoré si vychováva v tichosti a formuje vo svojom srdci. „Je to moje dielo“ hovorí Panna Mária. Mária koná naším prostredníctvom. Preto sa máme vo večeradiach modliť za JEJ víťazstvo Nepoškvrneného Srdca a dať svoje ÁNO JEJ zasväteniu.

O 17,00 hod. sme pred Sviatosťou Oltárnou vzdávali BOHU chvály za tento milostivý čas, skláňali sa pred JEHO VELEBNOSŤOU a tiež predkladali prosby, ktoré sme si priniesli vo

svojich srdciach. Adoráciu viedol vdp. ThDr. Amantius Akimjak. Slávnostný ruženec sa predmodlievali responzabile MKH. Piaty desiatok bol v maďarskom jazyku. Rozjímania boli prednášané vdp. Akimjakom. Následne sme sa zasvätili Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie. Po požehnaní so Sviatosťou Oltárnou nasledovala svätá omša. Pieseň „Ó, Mária primlúvnica naša ...“ znela v úvode svätej omše. Hlavným celebrantom bol vdp. Akimjak Amantius za asistencie všetkých prítomných kňazov. V homílii pripomenul, že dobrota veriaceho človeka musí byť preniknutá láskou. Otvárať sa jeden druhému a zdieľať lásku a úprimnosť. Vzorom je nám Panna Mária, ktorá sa znižuje k nám hriešnikom, aby nám pomáhala na ceste k BOHU.

Po svätej omši a poďakovaniu sa duchovným otcom prítomným na CV, nasledovalo obnovenie zasvätenia sa Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie. Chrámom sa niesla hymna k NSPM, ktorú spievali všetci prítomní. Sviečkový sprievod so sochou Panny Márie sprevádzaný spevom Mariánskych piesní po uliciach mesta Lučenec, bol nočným spestrením pre obyvateľov mesta. Nádherný pohľad na sviečkový sprievod, na zúčastnených kňazov a pútnikov s horiacimi sviečkami, rozžiariť tmavý večer.

S ukončením tohto nádherného dňa zaznela pieseň „Zdravas Kráľovná ...“ a poďakovanie vdp. Mariána Vojtku Lučenčanom za duchovné, ale aj telesné pohostenie, aby milosti, ktoré nám dáva Panna Mária, padli na úrodnú pôdu a prinášali milosti v živote.

Bol to požehnaný deň, ktorý nám daroval PÁN. Duchovne naplnení a povzbudení sme sa rozišli do svojich domovov s nádejou, že sa v budúcom roku opäť stretne na ďalšom CELOSLOVENSKOM VEČERADLE.

Elena Gubániová

PORIADOK SVÄTÝCH OMŠÍ VO FARNOSTI LUČENEC-MESTO OD SEPTEMBRA 2022

Od pondelka do piatku nastáva zmena sv. omší: V pondelok a v stredu nebude ranná slovenská sv. omša, v utorok a štvrtok večerná maďarská sv. omša. Zároveň maďarská sv. omša bude bývať prvá o 16:15 hod. a slovenská druhá o 17:30 hod. Sobota a nedeľa sa nemení.

Pondelok:	16:15 hod. (M), 17:30 hod. (S)
Utorok:	07:00 hod. (S), 17:30 hod. (S)
Streda:	16:15 hod. (M), 17:30 hod. (S)
Štvrtok:	07:00 hod. (S), 17:30 hod. (S)
Piatok:	07:00 hod. (S), 16:15 hod. (M), 17:30 hod. (S)
Sobota:	07:00 hod. (S), 17:00 hod. (M), 18:00 hod. (S)
Nedeľa:	07:30 hod. (S), 08:45 hod. (M), 10:00 hod. (S), 18:00 hod. (S)

S – svätá omša v slovenskom jazyku

M – svätá omša v maďarskom jazyku

(Na prvú sobotu v mesiaci sv. omša v sobotu ráno o 09:00 hod.)

(Modlitba ruženca v pracovných dňoch: 15:45 hod. v maďarskom jazyku, 17:00 hod. v slovenskom jazyku)

(Modlitba Večeradla: streda o 16:45 hod. v slovenskom jazyku)

(Modlitba Korunky Božieho milosrdenstva: pred rannou sv. omšou okrem nedele o 06:45 hod. v slovenskom jazyku)

Vyloženie Sviatosti oltárnej:

v utorok a štvrtok od 16:30 hod. do 17:30 hod., (teda hodinu pred sv. omšou), v nedeľu od 17:15 hod. do 18:00 hod.

Vysluhovanie sviatosti zmierenia:

pred každou sv. omšou, v utorok a štvrtok počas adorácie (teda od 16:30 hod. do 17:30 hod.)

Modlitba vešpier: v utorok a štvrtok pri večernej slovenskej sv. omši

Slavomír Marko

Zo života Cirkevnej základnej školy sv. Jána Bosca v Lučenci

Aj v tomto školskom roku 2022/2023 naša škola ponúka vzdelávanie, ktoré dáva priestor pre každého žiaka, pre budúceho vedca, umelca, technika či športovca. Rešpektujeme a podporujeme osobnosť každého žiaka, ponúkame nielen vedomosti, ale možnosť naučiť sa spoznávať svet cez vlastné skúsenosti, naučiť sa vidieť súvislosti, kriticky myslieť a tvoriť si vlastný názor, a to všetko v duchu kresťanských hodnôt.

Úspechy našich žiakov sú už samozrejmosťou, o čom svedčí aj každoročné ocenenie primátorom mesta Lučenec, alebo iných inštitúcií nielen na krajskej, ale aj celoslovenskej úrovni. Od septembra sa nám podarilo získať niekoľko ocenení v rôznych športových súťažiach (Majstrovstvá okresu Lučenec v plávaní), v literárnych súťažiach (Timravina studnička – regionálne kolo i celoslovenské kolo), olympiádach (olympiáda zo SJL, olympiáda z AJ, technická, geografická), či iných súťažiach (matematická súťaž iBobor, matematicko-fyzikálna súťaž Náboj Junior, Majstrovstvá v šachu, Piškvorový turnaj), z čoho máme veľkú radosť.

V rámci Týždňa vedy a techniky sa žiaci I. stupňa zúčastnili exkurzie do hviezdárne v Žiari nad Hronom, žiaci II. stupňa literárno-geografickej exkurzie do Banskej Štiavnice, kde si pozreli banské štôľne, milovanú Sládkovičovú Marínu v Banke lásky a Starý zámok spojený s expozíciou Štiavnickej kalvárie, ktorá je duchovným dedičstvom Slovenska. V rámci kariérneho poradenstva naši najstarší žiaci navštívili v mesiaci november firmu Continental vo Zvolene.

Po niekoľkoročnej pauze sa nám podarilo v októbri zorganizovať pre žiakov II. stupňa plavecký výcvik v Rimavskej Sobotě. Zapojili sme sa rôznymi aktivitami do Medzinárodného dňa školských knižníc, do 13. ročníka česko-slovenského projektu pre základné školy a osemročne gymnáziá Záložka do knihy spája školy. V spolupráci s Mestom Lučenec sa naši žiaci podieľali v októbri, mesiaca úcty k starším, na programe pre seniorov v kine Apollo.

V popoludňajších hodinách sa pracuje v záujmových krúžkoch, ktorých rôznorodosť je odpoveďou na požiadavky a záujem detí a ich

rodičov. V rámci turistického krúžku sme zorganizovali peknú turistiku do Koháryho doliny, ktorej boli účastní aj niektorí rodičia.

Naši učitelia i v tomto školskom roku sa stále vzdelávajú formou rôznych odborných konferencií, workshopov, webinárov, aktualizácie a špecializačného vzdelávania, čím si rozvíjajú svoj profesijný rozvoj pedagóga, a tak sú stále otvorení novým výzvam.

Duchovný program školy je pod záštitou nášho duchovného správcu školy Mgr. Petra Manka a p. farára Mgr. Slavomíra Marka, v spolupráci s našimi katechetami. Zapájame sa do života farnosti (Celoslovenské večeradlo), diecézy (Celodiecézny katecheticko-metodický deň pre katechetov v Rožňave, Milión detí sa modlí ruženec), ale aj do pravidelných aktivít organizovaných školou (modlitba sv. ruženca, ranné modlitby žiakov, mesačné duchovné obnovy zamestnancov školy). Žiaci našej školy sa pravidelne zúčastňujú sv. omši, na ktorých sú aktívni aj vďaka úžasnej spolupráci s Cirkevnou základnou umeleckou školou.

V tomto školskom roku sme na pôde našej školy privítali aj TV Lux, ktorá bola účastnía na požehnaní darov zeme, úrody žiakov a spojená s pobožnosťou v kaplnke bl. sr. Zdenky (<https://www.tvlux.sk/archiv/play/29112>). V septembri sme sa potešili vzácnou návšteve Magdalene Seiler, ktorá nám predstavila misijnú činnosť v Nílskej nemocnici, v chudobnom meste Nagada.

Rodičia našich žiakov sú pre nás dôležití partneri, preto ich zapájame do života školy (Pasovanie prvákov, tvorba adventných vencov). Spolupráca s rodičmi je aj prostredníctvom osobných konzultačných stretnutí a pohovorov. Už teraz sa tešíme na ich účasť na 3. reprezentačnom plese, ktorý sa uskutoční 10. februára 2023 v hoteli Slovan. Srdečne je vítaná aj široká verejnosť.

Naša škola je škola rodinná. Je nám veľkou ctou, že máme na škole deti, ktoré sú zvedavé, majú chuť spoznávať nové veci, flexibilné, neboja sa robiť chyby, spolupracujú a vedia byť súčasťou tímu.

Marianna Vinarčíková, riaditeľka školy

Celoslovenské stretnutie riaditeľov katolíckych škôl Slovenska a významné ocenenie pre našu Cirkevnú základnú umeleckú školu

V dňoch 18. a 19. októbra 2022 sa v Poprade uskutočnilo Celoslovenské stretnutie riaditeľov katolíckych škôl Slovenska. Hodnotný program tohto stretnutia pozostával z prednášok a vstupov zaujímavých hostí a lektorov, čerstvo po vymenovaní bol prítomný aj nový minister školstva, vedy, výskumu a športu SR Ján Horecký. Celé dvojdné vyvrcholilo záverečnou svätou omšou v konkatedrále Sedembolestnej Panny Márie v Poprade, ktorú celebroidal Mons. Bernad Bober, arcibiskup - metropolita a následným slávnostným ocenením pedagogických zamestnancov za dlhoročnú prácu a významný podiel na rozvoji katolíckeho školstva na Slovensku. S veľkým potešením sme sa tohto oceňovania nezúčastnili len ako diváci, ale tiež ako jedna z cirkevných škôl, ktorej súčasťou je ocenená pedagogička, pani učiteľka Mária Šufliarska.

Pani učiteľka Šufliarska je učiteľkou hry na klavír od r. 1974. Po predchádzajúcich pôsobiskách sa vrátila do Lučenca, kde stála pri počiatkoch Cirkevnej základnej umeleckej školy, patrí medzi jej zakladajúcich členov. So svojimi žiakmi pravidelne vystupuje na žiackych koncertoch, mimoškolských akciách

i na duchovných podujatiach školy. S tými najlepšími žiakmi sa zúčastňovala na celoslovenských, ale aj medzinárodných súťažiach v hre na klavír a priniesla si z nich tie najvyššie ocenenia.

Okrem pedagogickej práce pravidelne účinkuje ako kantorka i organistka na svätých omšiach v kostole Navštívenia Panny Márie v Lučenci. Na požiadanie hudobne sprevádza liturgiu svätých omší aj v iných kostoloch, v spoločnosti kňazov spolupracuje aj na katolíckych svadbách či pohreboch.

Pre jej precíznosť, odbornosť, láskavosť, ochotu a život, ktorým ohlasuje lásku k evanjeliu a blížnemu, sme veľmi vďační, že je stále súčasťou našej CZUŠ a že sa jej Konferencia biskupov Slovenska rozhodla udeliť morálne ocenenie kresťanského pedagóga.

Pani učiteľke úprimne ďakujeme za všetko, čím našu školu obohacuje a robí jej dobré meno nielen v našej diecéze, ale aj medzi všetkými cirkevnými školami na Slovensku. Do ďalších rokov jej všetci vyprosujeme veľa Božích milostí a radosti zo spoločných chvíľ so svojimi žiakmi.

Eva Ticháková, riaditeľka CZUŠ

Ünnepi tanévnyitó szentmise templomunkban

2022. szeptember 11-én a losonci Mária látogatása Erzsébetnél tiszteletére felszentelt templomban már sokadszorra csendültek fel a harangok, és hívták az ifjakat és az idősebbeket is az ünnepi tanévnyitó szentmisére. A Veni Sancte szentmise hagyományos programja mellett, - mint a „Jöjj Szentlélek Úristen”, vagy a Magyar himnusz-, más elemekkel is szépült a liturgia. Manko Péter atya már második alkalommal áldotta meg a kis- és nagyobb diákok iskolatáskáit és tanszereit, az elsősöket és a családjaikat, de a megjelent pedagógusokat és az egész iskolát is, kérve, hogy a 2022/2023-as tanév áldott és sikeres legyen. Újdonságból idén sem volt kevés, mert ebben az évben először szerepeltek és szolgáltak

a Kármán József Alapiskola diákjai. A Kármánsulisok közül ministránsi szolgálatot vállaltak: Haris Sándor (8.A), Kapičák Péter (4.A), Sasvári Richard (6.A), Skaldívik Noel (4.A). Az első olvasmányt Varga Jázmin (4.A) olvasta fel, a zsolnárt Kovács Fausztina Mária (3.A) énekelte, a második olvasmányt Gulísek Alexandra (egykori Kármánsulis) olvasta, az Alleluját Kovács Terézia Bernadett (1.A) énekelte. Az egyetemes könyörgéseket Vas Karin (7.A) olvasta fel, s eközben az énekkarunk énekelte. Felajánlásra Acél Anna Zsófia (7.A) furulyázott, miközben az összes elsős hófehér szegfűt vitt az oltárhoz. Ez felemelő volt, mert az elsősök a már tapasztaltabbak

kísértében vitték az áldozati adományokat. Az áldozás alatt Trizna Csilla (7.A) hegedült. Köszönjük mindenkinek, aki eljött a tanévnyitó szentmisére, a szülőknek, akik elhozták csemetéjüket, hogy együtt ünnepelhessünk, s mindenkinek, aki segített, bekapcsolódott az ünnepi liturgiába, hogy azt még szebbé tegye. Isten fizesse meg mindenkinek a szolgálatait!

Fotók Acél Tamás

Kovács Csikány Andrea

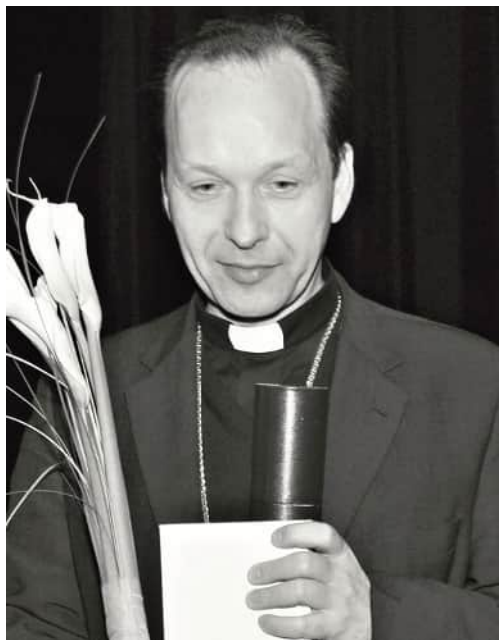
Részt vettünk a barkai búcsún

Jó meleg nyári napra virradtunk 2022. július 17-én, amikor is a fülekiekkel, losonciakkal és a környékbeli falvak zarándokaival reggel indultunk a Kármelhegyi Boldogasszony búcsújára Barkára (Rozsnyó mellett van). Megérkezésünk után azok a zarándokok, akik még nem voltak itt, igyekeztek belépni a Skapuláré Társulatba, hogy fölvegyék a Kármelhegyi Boldogasszony skapuláréját, aminek viselése megóv az örök kárhozattól. Aki ebben a ruhában meghal, az megmenekül a pokol tüzétől. Ma már skapulárés érmet is hordanak a vállruha helyett. Szűz Mária jósága a vállruha, érem viselőit bizalomra inti és óvja a vakmerő vétkezéstől. Még haláluk után sem hagyja el gyermekeit, akik viselték a skapulárét, anyai segítségét érezteti velük a tisztító tűzben is főleg a tiszteletére szentelt szombati napon.

A többi zarándok, akik között ott voltak a füleki és losonci ferences világrendi testvérek, szentgyónást végeztek. Sikerült találkozni az itt lévő többi ferences testvérrel Leleszről, Kassáról, akiket nagy örömmel láttunk és beszélgettünk is velük, amennyire időnk engedte.

Kilenc órakor kezdődött a szlovák szentmise, amit Mons. Stanislav Stolárik rozsnyói püspök celebrált és azon is részt akartunk venni. Ezt a szentmisét 11.00-kor a magyar szentmise követte, amit Dr. Halko József segédpüspök atya celebrált és Mons. Stanislav Stolárik püspök atya, Rákai Gábor rozsnyói vikárius és Dr. Juhász Attila plébános úr koncelebrált többek között.

Az ünnepi szentbeszédet Dr. Halko József segédpüspök atyától (a fotón) hallottuk: Akit megkereszteltek egyenes kapcsolatban

van Istennel. Jézus kitárt keze a keresztség vonalán ma is aktuális, fontos ezt elfogadni! Az Evangélium szövege ma is teremtő aktus mindenki számára! A Golgotán Jézus azt mondja Máriaanak „Te vagy a tanítvány anyja”. Jézus olyan közeli kapcsolatot akar velünk, amilyen édesanyjával volt. Gyönyörű szerep, ha az anya gyermekének életet ad.

Mire hív Szűz Mária a mai napon? Arra, hogy az Isten a nap minden pillanatában segítséget nyújt. Reggel mondjuk „Segíts, hogy a Te királyságodat építsük a nap minden pillanatában”. A legnehezebb pillanatokban tegyük Isten kezébe azt, amiért szenvedünk. Szűz Mária a reménység asszonya. Mit is mond nekünk? A rászoruló híd föl, látogasd meg, segíts neki! Amikor magunkhoz vesszük a Szentostyát, akkor vagyunk a legközelebb Jézushoz, akkor befogadjuk a világosságot szívünkbe. Mária kegyelemteljes volt kisugározta Jézus szeretetét. Az Eukarisztia a megtestesülés folytatása. Oltalmaz meg Uram minden bajtól a boldogságos Szűz Máriaanak közbenjárására. Ámen.

A szentmise végén Eigel Gábor plébános úr megköszönte az egyházi méltóságok és mindenki részvételét, közreműködését. Tizennyolc éve van Barkán szolgálatban, de ennyi hívő zarándokot még nem látott itt, mondta rövid beszédében. Ezután Dr. Halko József segédpüspök atya megáldotta a skapulárékat és áldásával bocsájtott útra bennünket.

Mi még tiszteletünket tettük a Szűzanyánál, majd hazaindultunk az autóbusszal. Hazafelé ugyanúgy, mint az idejöveteleknél imádkoztunk, rózsafüzért mondtunk és szép Mária énekeket énekelünk a Szűzanya tiszteletére. Végül megérkeztünk, búcsút vettünk egymástól, köszönetet mondtunk a szervezőnek. Sok szeretettel, hittel, békével feltöltődve indultunk otthonainkba. Hála, hála a mai napért!

Lados Ágnes

Program bohoslužieb počas Adventu a Vianoc

Kostol Navštívenia Panny Márie (v meste)

Kostol Krista Kráľa na Rúbanisku

Rorátne sv. omše počas adventného obdobia:

v utorky a piatky o 06:00 hod., v tieto dni nebudú sv. omše o 07:00 hod.

Vysluhovanie sviatosti zmierenia pred Vianocami:

18. december 2022 (nedeľa):

- od 15:00 hod. do 18:00 hod. – spovedať bude viac kňazov.

19. december 2022 (pondelok):

- v našom kostole bude celodenná poklona: spovedanie od 09:00 hod. do 12:00 hod.; od 14:00 hod. do 17:00 hod.

20. - 23. december 2022:

- pol hodinu pred každou sv. omšou až dokedy bude potrebné.

Počas vianočných sviatkov (24., 25., 26. december 2022) nebude možnosť vykonať si sv. spoveď.

Spovedanie chorých: 21. - 22. december 2022 doobeda. Nahlásiť ich môžete v sakristii.

Koledovanie Dobrej noviny: 25. decembra 2022 poobede. Rodiny, ktoré chcú prijať koledníkov do svojho domu, nech sa zapíšu do zošita, ktorý bude v kostole na stole za lavicami. Vybierané milodary sú určené na pomoc deťom v Afrike.

Požehnávanie domov: Od 06. januára 2023 po osobnej dohode s kňazom. Nahlásiť sa môžete v sakristii do 06. januára 2023.

Sv. omše:

24. december 2022 – Štedrý deň - Vigília Narodenia Pána:

16:00 slov., 20:30 Mikušovce, 22:00 maď., 24:00 slov.,

25. december 2022 – Slávnosť Narodenia Pána:

07:30 slov., 08:45 maď., 10:00 slov., 18:00 lat.

26. december 2022 – Sv. Štefan, prvý mučeník:

07:30 slov., 08:45 maď., 10:00 slov.,

31. december 2022 – Poďakovanie na konci roka:

15:00 maď., 16:30 slov.

01. január 2023 – P. Márie Bohorodičky:

07:30 slov., 08:45 maď., 10:00 slov., 18:00 lat.

06. január 2023 – Zjavenie Pána:

07:30 slov., 08:45 maď., 10:00 slov., 18:00 lat.

Slavomír Marko

Rorátne sv. omše počas adventného obdobia:

V utorky o 6:00 hod.: 29.11., 6.12., 13.12., 20. 12.

Vysluhovanie sviatosti zmierenia pred Vianocami:

Svätú spoveď si môžete vykonať:

každý adventný štvrtok od 15:00 do 17:00 h.

utorok 20.12. od celý deň počas celodennej adorácie

Počas vianočných sviatkov spovedáme len vo výnimočnom prípade!

Eucharistická adorácia:

utorok 20.12. celodenná farská adorácia od 7:00 do 17:00 hod.

sobota 31.12. ďakovná adorácia na konci Starého Roka od 23:30 hod.

Spovedanie chorých:

Sobota 17.12. dopoludnia. Nahlásiť ich môžete v sakristii.

Požehnávanie príbytkov v období Zjavenia Pána:

Potrebné dohodnúť sa s konkrétnym kňazom.

Sv. omše:

24. 12. 2022 vigília slávnosti,

16:00 slov.,

24. 12. 2022 sv. omša zo slávnosti Narodenia Pána

22:30 maď., 24:00 slov.

25. 12. 2022 Slávnosť Narodenia Pána

9:30 slov., 11:00 maď., 18:00 slov.

26. 12. 2022 Sv. Štefan prvomučeník

9:30 slov., 11:00 maď., 18:00 slov.

27. 12. 2022 Sv. Ján, apoštol a evanjelista

08:00 slov.,

28. 12. 2022 Svätých Neviniatok, mučeníkov

17:00 slov.

29. 12. 2022 Sv. Tomáša Becketa, biskupa a mučeníka

17:00 slov.,

30. 12. 2022 Sviatok sv. Rodiny Ježiša, Márie a Jozefa

17:00 slov., 18:00 maď.

31. 12. 2022 Sv. Silvestra I., pápeža (ďakovná pobožnosť na konci roka)

15:00 maď., 16:00 slov.

1. 1. 2023 Slávnosť Panny Márie Bohorodičky

9:30 slov., 11:00 maď., 18:00 slov.

6. 1. 2023 Slávnosť Zjavenia Pána

9:30 slov., 11:00 maď., 18:00 slov.

František Honíšek, CM

Szállást keres a Szent család

„Szállást keres a Szent Család”, ezekről a felejthetetlen imaestekről szeretnék megemlékezni, amit az 1920-as években nagy szeretettel végeztek Miksiben. Ezt mindig karácsony előtt december 15-én kezdték kilenc estén át más-más háznál, szép énekekkel és imákkal. Esténként énekelve, lámpással ment egy kb. tizenöt fős csoport egyik házról a másikra. Én még jól emlékszem, a 60-as években a nagymamám engem is magával vitt és hozzánk is hozták a Szent Család képét az előimádkozó asszonyok, amit a család nagy szeretettel várt. Ez a kilenced 1970-es években megszűnt. 2004-ben újra megszerveztük az akkori plébános, Rákai Gábor nagy öröme. Öt éven át működött, de sajnos többen meghaltak sorainkból és az idősebbek mozgáskorlátozottak lettek, így kevesen maradtunk. Milyen jó lenne tovább folytatni és újra közösséget kovácsolni ezekkel az imaestekkel!

Még akkor is tizenketten végeztük, de manapság a szentmiséken vagyunk csak ennyien, sajnos. Az emberek csak a kényelmükre gondolnak, a szórakozásra, a Jóistenre nem marad idejük. Hiányoznak az egykori nagymamák, akik belenevelték az unokákba a litániák, s a rózsafüzér szeretetét, mert a nagymama volt az, aki odahaza volt, több ideje volt az unokákra, mert a szülők dolgoztak.

Milyen szépek voltak a májusi és az októberi litániák. Minden vasárnap délután a rózsafüzért imádkozták templomunkban, első vasárnap pedig úgy mondták, hogy három olvasót végeztünk, és mi gyerekek ezt is végigimádkoztuk velük. Talán ezzel a fohással fejezném be: „Ó, Szent Család, gyűjtsd egybe kis közösségünk eltávolodott híveit!” (J. C. E.)

Cerovszky Júlia

Púť do Medžugorja

V čase letných prázdnin od 10. do 17. augusta 2022 som sa zúčastnila púte do Medžugorja (Bosna a Hercegovina). Bola to moja prvá púť a ak mi to zdravie dovolí, určite nie posledná do tohto krásneho miesta. Je to oáza pokoja pre dušu. Vrátila som sa domov obohatená duchovnými zážitkami.

Keďže o Medžugorí som toho veľa počula, bola som veľmi rada, keď náš pán farár Slavomír Marko zorganizoval túto púť aj v našej farnosti a mohli sme sa pripojiť k ostatným pútnikom z Rimavskej Soboty a z okolia Prešova. Cestou sme sa zastavili vo Vepriciach, ktoré domáci nazývajú chorvátske Lurdy, kde nám naši kňazi odslúžili svätú omšu v krásnom otvorenom areáli. Po príchode do Medžugoria sme si chceli znova pripomenúť slová Panny Márie, ktorá nás každý deň volá k modlitbe svätého ruženca. 25. 8. 1991 povedala vizionárom: „Požívam Vás, drahé deti, modliť sa a postíť ešte viac a silnejšie, až kým sa s vašou pomocou zrealizuje všetko, čo chcem robiť cez tajomstvá, ktoré som začala vo Fatime.“

V Medžugorí sme mali každý deň bohatý duchovný program – spoločnú sv. omšu so všetkými slovenskými pútnikmi; boli sme na mieste zjavenia – Podbrde, kde 24. 6. 1981 okolo 18:00 hod. Ivan,

Marija, Ivanka, Mirjana, Jakov a Vicka videli krásnu mladú ženu. V náručí mala dieťa, nič im nehovorila, len im dala znamenie, aby sa k nej priblížili. Deti boli vystrašené a hneď ich napadlo, že je to Panna Mária. Až do dnešného dňa sa Nebeská Matka zjavuje každý deň o 18:00 hod. V areáli kostola sa vtedy všetci stíšia na pár minút.

Boli sme aj na kopci Križevac. Výstup naň bol dosť náročný, pretože kopec je veľmi skalnatý, ale modliac sa spoločne Krížovú cestu sme ani nepociťovali únavu. Zároveň mal každý čas na svoje súkromné modlitby a stíšenie sa, i keď sa tam pohybovalo veľké množstvo ľudí. Pre mňa bola osobitným zážitkom skutočnosť, že sme Medžugorje navštívili na sviatok Nanebovzatia Panny Márie.

Sväté omše, spoločné modlitby, večerné adorácie i poklona krížu, množstvo spovedajúcich sa, spev, svedectvá ľudí, množstvo pútnikov z rôznych krajín sveta, ktorí sa už roky vracajú do Medžugoria poprosiť Pannu Máriu o zdravie, obrátenie, pokoj, poďakovanie sa za milosti a dary – to je len časť Božích dotykov na tomto milostivom mieste. Kiežby takýto pokoj, aký som zažila v Medžugorí, bol na každom mieste sveta ... Ale to sa musíme každý deň úprimne modliť a žiť podľa vôle Boha, ako nás o to prosí Panna Mária.

Veľké ďakujem.

Anna Mangiaranová

Druhú adventnú nedeľu sme prežili v Novom Sade

Milovníci historických pamiatok, kultúrneho a duchovného života, výhodných nákupov i chutného jedla sa rozhodli stráviť druhý adventný víkend v dňoch 3.-4. 12. 2022 v Srbsku. Autobus naplnený 47 záujemcami sa z Lučenca pohol 3. 12. 2022 ráno o 4-ej hodine. V podstate celá časť našej cesty prebiehala po maďarských a srbských diaľniciach a nekonečnej rovine. Na hraničnom priechode Röszke – Horgoš medzi Maďarskom a Srbskom nás čakala klasická pasová a colná kontrola, na aké sme boli zvyknutí v časoch pred novembrom 1989. Celé hraničné vybavovanie sa vošlo do jednej hodiny.

Okolo 11-jej hodine sme už parkovali v prvom ciele nášho programu v Srbsku – v meste Subotica, pred jeho veľkým medzinárodným trhom Buvljak. Nachádza sa tu vyše 1500 predajných stánkov a asi 220 obchodných miestností s rôznymi druhmi tovarov – od oblečenia, cez potraviny, drogeriu až po elektroniku za dostupné ceny. Platíť sa okrem srbských dinárov dá aj forintmi, eurami či dolármi, nájdete tu aj niekoľko zmenární. Trh je otvorený každý deň o 6-ej do 15-jej hodiny a môžete tu kúpiť temer všetko pod slnkom.

Po asi poldruhodinovej jazde náš autobus dorazil do hlavného cieľa nášho zájazdu – do mesta Novi Sad, hlavného mesta autonómnej oblasti Vojvodina, žije v ňom 350.000 obyvateľov. Ubytovali sme sa v príjemnom hoteli Fontana v centre mesta. Po ubytovaní sa celá naša skupina stretla na recepcii hotela, odkiaľ sme potom spoločne išli na

večernú prechádzku mestom. Mesto bolo nádhorne vysvietené, na pešej zóne Zmaj Jovina sme stretávali množstvo ľudí, ktorí si spoločne s nami prišli vychutnať túto sviatočnú atmosféru. Na centrálnom námestí Trg slobody boli rozmiestnené stánky s vianočnými výrobkami. Bolo síce dosť chladno, no po vypití fajného vareného červeného vína nám bolo hneď príjemnejšie. Celý tento náročný deň každý z nás ukončil individuálnom večerou v niektorej z množstvo okolitých reštaurácií.

Druhá adventná nedeľa bola zameraná na kultúrne pamiatky a duchovný program. Po raňajkách sme si v rámci prehliadky prezreli pravoslávny kostol sv. Juraja, biskupský palác na korze Zmaj Jovina, rímskokatolícky kostol Mena Panny Márie, novorenesančnú radnicu, srbské národné divadlo, slovenský evanjelický kostol, reformovaný kostol i synagógu. Po tomto sa program prehliadky rozdelil na dve časti: skupina mladších a fyzicky zdatnejších sa vybrala pešo cez bulvár Mihajla Pupina a cez Varadínsky most ponad Dunaj do Petrovaradínskej pevnosti. Tam museli prekonať okolo 200 schodov, no za odmenu sa im naskytol nádherný výhľad na celé mesto. Druhá skupina ľudí zostala v meste, títo si išli z nábrežia pozrieť Dunaj a potom sa vrátili do rímskokatolíckeho kostola, v ktorom sa od 11,30 hod. začala svätá omša v maďarskom jazyku. Omšu celebroidal farár Attila Zsellér, hudobný sprievod zabezpečovali traja mladí gitaristi, flautistka a speváčka. Ďakujeme pánu Bohu za tieto nádherné dva dni!

František Mihály